yolun başı

ali lidar

ithaki

Yolun Başı
Ali Lidar

İthaki Yayınları - 1138

Yayına Hazırlayan: *Burak Albayrak*
Kapak Tasarımı: *Hamdi Akçay*
Sayfa Düzeni ve Baskıya Hazırlık: *B. Elif Balkın*
1. Baskı, Ekim 2016, İstanbul

ISBN: 978-605-375-592-0

Sertifika No: 11407

© İthaki, 2016
© Ali Lidar, 2016

Yayıncının yazılı izni olmaksızın alıntı yapılamaz.

İthaki™ Penguen Kitap-Kaset Bas. Yay. Paz. Tic. Ltd. Şti.'nin yan kuruluşudur.
Bahariye Cad. Dr. İhsan Ünlüer Sok. Ersoy Apt. A Blok No: 16/15 Kadıköy - İstanbul
Tel: (0216) 348 36 97 - Faks: (0216) 449 98 34
editor@ithaki.com.tr – www.ithaki.com.tr – www.ilknokta.com

Kapak, İç Baskı: Deniz Ofset Matbaacılık
Gümüşsuyu Cad. Topkapı Center, Odin İş Merkezi No: 403/2 Topkapı-İstanbul
Tel: (0212) 613 30 06 - Faks: (0212) 613 51 97
Sertifika No: 29652

Ali Lidar

YOLUN BAŞI

ithaki

Bu kitaptaki şiirlerin bir kısmı Bavul Dergi ve Ot Dergi'de, Karpuz Kabuğuna Yazılar Yazmak isimli blogda, Afili Filintalar adlı internet sitesinde, şu an ismini hatırlayamadığım hepsi birbirinden kıymetli çeşitli fanzinlerde yayınlanmıştır...

MUHTEVİYATI

Mütecaviz Bir Bavul	7
Yolun Başı	9
Yolun Doğası!	18
Bir Şose Boyu Yalnızlık	20
Yazgı	22
Battaniyeli Şiir	23
Ata Sattım Ruhumu	24
Tatil!	25
Kalsın	26
Başarısız Bir İntihar Girişiminin Ardından Buruşturulup Atılmış Mektup	27
Sebeb-İ Ziyaret	29
Geçti!	30
Anlat!	31
Anadil	32
Ağlamaklı Şiir	33
Ayıp Lan Bize Judas!	34
İhanet!	36
Kerpiçe Ne Desin Kurşun	37
Eksik	38
Mordur Rüyamın Çimenleri	39
Kolektif Brunch!	40

Jazz Dinlerken Ben Seni Daha Çok Seviyorum 41
Belki De Cuma Diye! 43
Sarı Volvo İle Kavruk Adamın Mevzusu 44
Öyle Değil Mi Sinem Sal? 46
Moralsiz Kirpi! 47
Sabahsız Bir Gece İhtimali 50
Metaforik Anestezi 51
Geç 53
Kapılar 54
Oportünist Irmak! 55
Altı Üstü Bir! 57
Simülasyonlu Şiir 58
Yorgun Tren 59
Vesaire 60
Haydarpaşa'nın Ardından 61
Tarihi Yalpalamalar 62
Eski Evler 64
Karpuz Kamyonu 65
Antilop Terbiyecisi 66
Müphem Şiir 67
Kötülüğüm Paçalarımdan Akıyor 68
Sükûnet 71
Bütün Almanlar Uyusun! 72
Hastalıklı Şiir 73
Asimetrik Kolaj 74
Kanaviçe 75
Kuyular Ve Bilinçaltım 76
Beyaz 78
Fantazya 79
Aralıklı Duyarlılık 81
Şarapçının Genç Bir Müptezel Olarak Portresi 82
Bütün Efbiay Ajanları Puşt! 84
Vakit Üzülme Vakti 85
Kan Ve Mont! 86

Tiksindiren Degaj 87
İsteseydin Olurdum 89
Yanlış Görülmüş Bir Rüya 91
Büyükşehir Belediyesinin Ayıbı! 93
Parklara Veda 95
Bu Gece Bütün Önemli İşlerini Ertele 97
Zangoçlara Selam Söyle 100
Kimse Öpmesin Seni 102
Anladım Kader Bu Seher 104
Güvercin Telaşı 106

MÜTECAVİZ BİR BAVUL

Bana bunlarla gelmeselerdi, birçok şeyin hakkından
gelirdim
kolayca yaşardım kuş gibi, tüm kaygısı kursağında
yani bu bavulu bana başucumda hazır tutturan
adamların kadınların ve muadil diğer şeylerin
zarif bir tebessümle içlerinden geçip gidip
içlerinden geçip gitmeme izin vermediğiniz için
yolu yok ortağısınız, bu yaşayamamak ağrımın!

"Bir şey olduğunda ve içinden çıkamadığında,
orada dur ve bir nefes al derin ve sigarasız."
derdi bir arkadaşım, doksanların ortasında
Şeker Yurdu'nda yan odamda kendini astığında
yanında bir Jimmy Hendrix posteri vardı
bir de Allah!
sabah haberi aldığımda yurt görevlisi Nadir ağabeyden
durdum ve nefes aldım
-bir boka yaramadı-
sonra utancımdan Fatiha okuyamadım da
bu bavulu doldurdum
benim şimdi o çocuğun adını bile hatırlamazlığıma

ortaksınız ya madem
dedim ya yolu yok, nereye gidersem gideyim
getireceksiniz peşimden
gayretiniz kendinizden müphem

Hayatın, tabiatın ve yarım kalmış her haltın
ortasında, otuz sekiz yaşında ne çok şey gördüm bin yaşlık
eee, ne var peki elimde?
tutmacı paslı bir bavul
bir daha söylüyorum yardım edeceksiniz
getireceksiniz ardımdan bir yolunu bulup
kuşları ürkütmemenin ve anneme çaktırmamanın

Aranızda konuşun ister, bir bavula kaç acı sığar
kaç eski sevgili sıkışır kirli çamaşır bölmesine
bunları düşünmemek üzerine kurulu dünya
dünya siz bunları düşünmeyin diye dönüyor
ben şimdi biraz risk alıp dünyayı durdurmaya
yelteniyorum
müdahale ediyorum karılarınızdan nefret etmelerinize ve
iç çekmelerinize
dökün etek taşlarınızı ekleyin bavuluma
benim için problem yok
sizsiniz nasıl olsa
ardımdan taşıyacak

YOLUN BAŞI

1.

Yine geçti
kış
baharsız bir yaza hazırlıksız yakalandık
olsun
zaten neye ne kadar hazır olabilir ki
insan
size de komik gelmiyor mu ölümün olduğu yerde
zaman

2.

İç sesimi ilk altı yaşımda duydum
olacaklardan bahsetti biraz çocuktum ciddiye almadım
dünyayı heceleyerek okuduğum kitaplardan
tasolarımdan, kardeşlerimden ve babamın mesaiden geç
gelmelerinden
ibaret sanıyordum bütün şuursuzluğumla
iç sesim ilk, inanma diye bağırmıştı bana
gördüklerine inanma göreceklerine inanma
yaşadıklarına inanma yaşayacaklarına inanma
inanmayıp ona mutlak bir inançla
oyuncaklarıma sarıldım
iç sesim ilk altı yaşımda bağırdı bana
annemin bağırmalarından sa
dım sarıldığımda geçenlerden
değilmiş ya da
yanlış sarıldım!

3.

Bir arkadaşa bakıp çıkacağım deseydim keşke
dünya mı büyük Elbistan mı sorusunu cevaplayamayıp
yardım istediğim herkesin başından savdığını anladığımda
el sallayıp kalanlara bir kuş yuvasına tırmanıp
bulut olsaydım zamanla
keşke!

4.

Ellerimi dizlerimin üzerinde unutup
freudyen yaramazlıkları hışımla aklımdan çıkarmaya
çalıştığım Kur'an kurslarından
çabuk vazgeçtim kimse de ısrar etmedi kal diye
atlar hayal ettim ben de kırlarda tren uğurladım
akşamları sıkı sıkı yumdum gözlerimi
iki oda bir salon
banyosu ve tuvaleti dışarda
kapı önünü yaz akşamları lastik çoraplı teyzelerin
ve iri balgamlı amcaların işgal ettiği kerpiç evde
bir yönüyle en güzel çağlarını yaşadım ömrümün
bir yanımla da hep fazlaydım çünkü hep bir şey eksikti
bunun bilinciyle
ev oturmalarına ve teravih partilerine gitmedim de
iri kuşlar düşledim ray üstlerinde pike yapan
sırtlarında ben çocuk.

5 . 1

O sıralarda Tanrı'm
düğmemden kapatıp beni
fişimi çekmeyi unuttular
o yüzden küçük kırmızı ışığım hep yanık
o yüzden durduğum yerde elektriğe kestim
budur sebeb-i hikmeti
öfkemin

5.2

O aralarda Tanrı'm
kendimden tren yapardım
kardeşlerimden ray
aralarındaki boşlukta annem
babama bağırırken mütemadiyen
çıldırmış bir kondüktör evimizi basardı
o aralarda Tanrı'm
en çok o aralar dua ederdim sana
çok sonra anladım katında
işlerin öyle yürümediğini

5 . 3

O zamanlarda Tanrı'm
ağrıtan bir yük gibiydim çığlıkların arasında
derken
iç sesim yetişti tam altı yaşındaydım
olacaklardan bahsetti biraz çocuktum ciddiye almadım
hayatı...
neyse bunlardan bahsetmiştim
geçelim

6.

Büyüdükçe şaşırdım karşıma çıkan her şeye
her insanda biraz daha hayal kırıklığına uğradım
uzun kış geceleri büzüldüğüm yer yatağında
kurduğum bütün hayaller tek tek elimde patladı
kadermiş sonradan öğrendim değişmezmiş olacaklar
isyan etmiyorum hâşâ, sakın yanlış anlama
isyan etmiyorum valla anladım anlayacağımı
isyan etmiyorum tamam da
olmadı be Tanrı'm
Sen de beni anla!

7.

Çocukluğumla bu yaşımın arası
sıkıcı bir fragman sanki filmi anlayamayacak
herkesin soyut ödüllere boğduğu
oysa elimde ertelenmiş hevesler ve
özlemden başka bir şey yok
ne de çabuk geçti her şey
Tanrı'm, rica etsem
bir çocukluk ömür daha
ayarlayabilir miyiz bana?

YOLUN DOĞASI!

Kendinden başka her şeye
özeniyor bazen insan
üstelik yolken
ve bunun farkında değilken
ne ki gerçek?
ittifakla eyvallah denilen
yalan!

Annem gibi konuşacak olursam:
-Herkesin biraz mayası bozuk.

Yola çıkan herkes
bir süre sonra yol olur
ve başka yollar geçer üstünden
içinden yollar geçer, üstünden
başka insanlar geçer
yolculuklara çıkan
yol çiğnenir yıpranır
ölüp gidemez
hay lanet!

İlk yolculuk
son yolculuk
hep yolculuk
peki
yolken nasıl yol alınır?
işitin ve şahit olun
her yolculuk ihanet
her yolculuk aptalca planlanmış
bir kaçış
her yol
yalan!

BİR ŞOSE BOYU YALNIZLIK

Bir can yanığı
bir üzünç
bir yanak boyu ıslaklıkla
bir şose kenarında
uzanıp kalmak kalkmadan

Düşünmeksizin seni
annemi ve ölümü
iki avucumda
iki tutam
ıslak çim

Kimsenin uğramadığı
unutulmuş bir hendek
ah beni de unutsanız
hepiniz
böcekler ve tabiat

Yalın ayak bir yalnızlık
acınası değil ama
bir kurtuluş bir ıslık

bir ben bir Allah
var öyle bir yer
biliyorum lakin
gidemiyorum
ne büyük haksızlık.

YAZGI

Kırıklığa yazgılıysa da tüm çocukluk hayalleri
annemin terliğine ve yer yataklarına rağmen
tasolarım vardı benim bir de hayal kırıklıklarım.

Bıçkındım, çocuk irilerinden topumu koruyacak kadar
ve babamın aldığı kolu bozuk atariye
özrünü hissettirmeyecek kadar delikanlıydım
soruyorum bazen n'oldu lan, ne ara bu kadar büyüdüm?

Sanki ben büyümemişim de dünya küçülmüş gibi!

"Kendimden başka herkese tahammül ediyorum bazen
Kendimle beraber herkesten nefret etmeme rağmen..."

BATTANİYELİ ŞİİR

Çoktan unuttum sandığım bir rüyanın gölgesi
son gençliğime vurmuş bir süre önce fark ettim
önceleri şey sanırdım her şey kendiyle müsemma
ağarmaz derdim saçlarım kesilmez hiç soluğum
hepsi olurmuş meğer gölgelerini gördüm hepsinin
sahi diz kapağıma bir kedi çizdim dün gece
sonra sevmediğim ne varsa yaptım hepsini bir bir
birama şeker attım seni ağlarken düşündüm
anneme bağırdım biraz kendimden nefret ettim
daha kötü şeyler de yapacaktım ama yoruldum
yoruldum ve yıllanmış battaniyeme sığındım

Ben küçükken battaniyemin altını dünya sanırdım
babam bağırdıkça anneme,
babam ne zaman bağırsa anneme battaniyeme sığınırdım
-Allah beni kahretsin dün anneme bağırdım-
demem o ki kafamıza çekecek bir battaniye oldukça
gözlerimizi de yumarsak doğmamış gibi sıkıca
belki bir süreliğine her şey yoluna girer
vasiyetimdir ölünce ne kadar param varsa
hepsiyle battaniye alsın kefen yerine yanımdakiler

ATA SATTIM RUHUMU

Gidiyorum işte affeden affetsin
gelen gelsin duran dursun
taraça ah taraça ah taraça ah taraça
ne güzel kelime taraça yol boyu söyleyesim var
taraça ah taraça ah taraça ah taraça
baba beni taraçada vur anne beni taraçada zehirle
anneee
...

Sakin bir ata sattım ruhumu
üste çocukluğumu verdim artı bir miktar para
Nepal'de ya da Kapadokya'da ya da Sivrihisar'da
sevmiyor işte beni bütün kara parçalarında
al dedim, at, bu ruhum ister sat ister parçala
kıy ama ya da kıyama bana ne çoktan vazgeçtim!

Ne kadar ışık varsa hepsi aslında yalan
ne kadar güzel ihtimal o kadar hayal kırıklığı
geçelim hepsini geçelim ah bir de bu ay olmasa
ay bu ayda en güzel üstelik tam da giderken
aklım ayda kalbim sende ikinizin de umurunda değil
verandalar ve taraçalar nasıl sevdiğime kefil.

TATİL!

Güneşin batmaya üşendiği kıyıdan
Tanrı'm dedim Allah'a kafam nasıl karıştıysa
Tanrı'm dur Tanrı'm duy Tanrı'm iyi değilim
Tanrı'm sorsana anneme ilaçlarım nerede?
Uydumdu uyandımdı elimde Carlsberg kutusu
Kalktı önümden perde, aktı zaman bir yandan
Merasimle uğurladık Savarona'yı
Enveriye Tren İstasyonu'ndan
Şezlong dolusu ejderha ulurken bir ağızdan
Yes'li oh'lu my'lı god'lı beynelminel orkestra
Medeniyet dediğin çok faktörlü güneş kremi
Ve sevgilim tatilde bikini giymesin değil mi?

KALSIN

Fena titriyor elim dilek bile tutamıyorum
İyisi mi lambayı bırak cini içerde kalsın

Sonbahar o kadar da hüzünlü sayılmaz esasen
İçindekini bana ver şişesi sende kalsın

Trene binmiştik annemle üstüme çay dökülmüştü
Çay kotumda saçım annemde bağırmam raylarda kalsın

Kötü değil o kadar insanlar birkaç dubleden sonra
Ettiğim bütün küfürler bırak içimde kalsın

Kalk hadi her neredeysen gel buraya yavaş yavaş
Bavulu falan siktir et arkadaşlarında kalsın

Ben dururum midem yanar yansın aman ne yapalım
İstemem Talcid falan ecza dolabında kalsın

Bak yine hayli geç olmuş sızarım ben biraz sonra
Hadi ara da uyuyayım sesin kulağımda kalsın

BAŞARISIZ BİR İNTİHAR GİRİŞİMİNİN ARDINDAN BURUŞTURULUP ATILMIŞ MEKTUP

İnsanlar çok güzel
atlar da o nispette
hepiniz iyisiniz
bir ben olmadım işte

Watt 69'un önünde
kusmuştum yirmi yıl önce
sonra dünya beni kustu
iflah olmam bu gidişle

Ben var ölmek istemek
diyen ustaya inat
ben istedi yaşamak
izin vermedi hayat

Anneme kuşlar baksın
kitaplarıma Veysel
kurtulmakla aramda
kaldı küçük bir engel

Olabildiğince saklayın
sevdiğimden gittiğimi
işi varmış gelecek deyin
bilmesin dönmeyeceğimi

SEBEB-İ ZİYARET

isyan etmiyorum haşa
lakin yaş kırka dayandı
sebeb-i ziyaretimi
anlayamadım bir türlü
neyse, şükür ki bitecek
er ya da geç
bu yaşamak hastalığı

GEÇTİ!

Günler bütün azmışlığıyla tepemdeydi o ara
sen kafandaki olmaza vurgundun ben sana
arada bir gençlik geçti hesabı kim ödeyecek?

En çok sakin ol diyenlere uyuz oluyorum bu ara
kim anlar olmayışları gözlerime baksana bir
ne vardı lan bir kere bile dinlemeyecek?

İş geçti artık işten her şey teselli şu ara
teslimiyet gibi değil de mağlubiyet gibi bir şey
sen artık tezgahlara bak ben parktaki çocuklara!

ANLAT!

bilmiyordum yüzün kadar aydınlık
mumlar ve şamdan ve avize ve elektrik
dişlerim bütün istemsiz çarptıkça birbirlerine
durmaksızın bana çocukluğundan bahset
bahset bana bahset
bahset
bahset
bahsettikçe sen muhtemelen bir orta yol buluruz
bulunur elbet çaresi gülümsedikçe sen
ontolojik krizlerin
durma ama bana sevişlerinden bahset
seni sevmem senin bana gelişlerinle mümkün
başkaları ne der bilmem başkaları başka başka
başka başka omuzlarda ne çok zaman kaybettik
durma başka deme bir şey zaman bizi tamamlar
tamamlanır bütün eksik durma beni aşındır
aşındırman demek beni...
şimdi bunu anlatamam
sen durma anlat yeter anlattıkça sen
karaya çalan ne varsa anlattıkça apaklaşır

ANADİL

Babamın anadili gibisin
anladığım ama konuşamadığım
var mı anlatamamanın
daha acı bir izahı?

Yanılmışım öyle olmadığında ısrar etmiştim oysa
daha mühim şeyler varmış hayli geç farkına vardığım
aşk yerini kalp ağrısına bıraktığında anladım
yanılmak üzere kuruluymuş meğer dünya
ağrımak kaydıyla dolaşıyor damarda kan

Ne yazık geçti artık benden hayaller çağı
ilk akı fark ettiğim ayna çoktan kırıldı
elini vicdanına koy da cevap ver
insanın saç dipleri ağrır mı?

Yalanmışım gerçek olduğumu zannediyordum oysa
daha esaslı şeyler varmış dışarıdan baktığımda
gördüm ve anladım
kaybedeceksiniz diye fısıldayarak dönüyormuş dünya
er geç ağlamak şartıyla gülüyormuş insan

AĞLAMAKLI ŞİİR

adın üç kere geçti saçma sapan bir filmde
yalnız olsam çok ağlardım ama annem bakıyordu
otoban dolusu gürültüyü sıkıştırıp beynime
anne dedim, hadi çay koy da içelim.

AYIP LAN BİZE JUDAS!

Tarih bize söz söyletse, bir hayli geriye giderdim
Benim Üniversitelerim'in yazarı Gorki derdim
'Kim Çok Para İster'deki kıza
ve gaza gelmişken hazır, karşısına geçip dik dik
"Lan," derdim, "Judas, tam bir götsün oğlum, peygamber
lan ihanet ettiğin!"
sonra fırsat bulursam bu tür toplumsal sorumluluklardan,
hayatının içine ettiğim bütün kadınlardan,
tüm samimiyetimle özür dilerdim.

İsa affetti Judas ama bu seni yanıltmasın
peygamber o, boru değil, elbette herkesi affeder
annem de beni çok affetti ve ben durmadan şımardım
biliyor musun Judas aslında hepimiz biraz hainiz
bazılarımızın affedecek İsa'sı yok sadece
bazılarımızın affedecek annesi yok sadece
iyi biliyoruz Judas gayet iyi biliyoruz
biliyor ve şımarıyoruz layık olmadığımız merhamete

Birbirimizi tokatlasak ya Judas, belki biraz rahatlarız
gel girişelim hunharca, işe yarar belki ne dersin

vicdan azabından ölünse, ilk ikimiz ölürdük Judas
sen peygamberine kıydın
ben canımın içi anneme!
yine de
asıl ne kahrediyor bizi, biliyor musun Judas
ne yaparsak yapalım
peygamberler de affediyor mütemadiyen
anneler de

İHANET!

Ciddi bir çarmıh bulsam komplemizle gerilirim
Lakin ustalar Roma›nın içinden değil köyünden
Harbi bir Yahuda denk gelse ayaklarına kapanırım
Hainler bile naylon heyhat ihanet bile koftiden!

KERPİÇE NE DESİN KURŞUN

Bir kurşun tam sekti diye orada olmadığıma
kaldıramadıysa da ortadan manasız varlığımı
ortasından yarılan bir istemsiz kerpiç kalanı
belki yine işe yarar coğrafyaların birinde
atlas mezarlığı lazım bize, daha çok atlas mezarlığı
yeterince parkımız var bak, ey belediye başkanı!
duy bizi, gör bizi, anla bizi ve bize
bize, şoseler boyunca atlas mezarlıkları kur

Müteredditbir rahibe su dolu ibrikle geçsin
ben gribim şu an, evden çok uzaklaşmamam lazım
üstelik kurşun sekmiş şımarmayayım o vakit
ama bir şımarırsam kimse önüme geçemez
bir değil, birkaç anne ancak hakkımdan gelir
üstelik terliyim çok, üstümde mi kurusun hep
o kurşun sekmemeliydi orada olmamaklığıma
o zaman ortasından yarılmazdı kerpiç tamamı
bütün olarak işe yarardı bulunduğu coğrafyada

-fırlayacağı yeri bilmeyen bütün kurşunlar kahrolsun
Allah büyük, gerisi tıraş, neyse hayırlısı o olsun-

EKSİK

annemin eskise de atmaya kıyamayıp
tavan arasına kaldırdığı eşyalar gibiyim
tek farkla
onların yüzü hep güneşe dönük
benimse odam zemin katında

ben bunlardan daha evvel de bahsetmiştim hatırlarsınız
canım sıkılıyor demiştim çok sıkılıyor hatırlarsınız
vazgeçtim artık demiyorum, sıkılmıyor şimdi canım
acıyor

oysa yeni bir oyuncak aldığım zaman bile
ev önü kedilerine keyifle göz kırptığım
anlarım vardı benim çok olmayan zamanlar evvel
yine yeni oyuncaklar alıyorum
ama hiçbir kediye göz kırpmıyorum!
ne zaman vahşi bir keyifle hamle yapacak olsam
içimin derinlerinden bir şey çekip canımı
yakıyor

MORDUR RÜYAMIN ÇİMENLERİ

canavarlar giriyor rüyama ve uçsuz bucaksız bir mor
-mor olur rüyada çimenler-
mor olur rüyada çimenler ve onları eflatun bir at yer
titreyerek uyanırım kara mı kara sabanlar
bir sensiz olur yatağım evlerden odalardan ırak
titrer çıkarım aniden, sağım solum komple hiçlik
karanlıkta sigara yakarım besmeleye müteakip
sonra seni düşünürüm geceliğinle -tövbe-
sonrası sabah ezanı, sonrası günlük telâşe
sonrası kızarmış gözler, sonrası upuzun bir özlem
anlatayım dediğim yerde, dilimin sınırı ket vurur
hey Melek, bir gece gel, Allah aşkına, ne olur!

KOLEKTİF BRUNCH!

Kalbe dokunan şeylerle taşak geçen herkesin
Nuri Alço girsin rüyasına gazozlara gelsinler!
şu saatte sesimin ulaştığı herkes yalnız muhtemelen
bırakın kumandaları sokulun yamacıma
huzurunuzda eski bir sırrı ifşa edeceğim!

Abdurrahman Paşa Lisesi'nden mezun olduysan eğer
yıllık bırançlara katılmazsın da
uzaktan şiirler yazarsın (post-modern newton yasası)
söylediğin bela olur söyleyemediğin dert
derdi sevdiğim bir kadın evli şimdi üç çocuklu
Abdurrahman Paşa Lisesi'nde bıranç mıranç yok aslında
uyduruyoruz aslında kendimize gençlik uyduruyoruz
çocukluk uyduruyoruz kahveye gitmeyen baba
uyduruyoruz
ağlamayan anne uyduruyoruz ne giyse yakışan bizli
fotoğraflar
saçmayız lan aslında hepsi uyuyamadığımızdan
uyuyanlar uyusun
uyuyamayanlar kollektif bir bıranç tertip etsin
katılmazsam şerefsizim!

JAZZ DİNLERKEN BEN SENİ DAHA ÇOK SEVİYORUM

Jazz dinliyor cemaat cuma hutbesinden önce
Haberlerde uçan atlar sokaklar silme manyak
Herkes kafayı yemiş seni bulamıyorum
Sesin nereden geliyor seni göremiyorum / Yüksek sesle
konuş biraz seni duyamıyorum
Annem hastaneye yattı köpekler bana bağırdı
Fotoğrafın düştü elimden yerden kaldıramıyorum

Parka girmem yasaklanmış çocuklar korkuyormuş
Oysa herkes basıyor ben çimlere basmıyorum
Aklım nerde bilmiyorum bana yardımcı olsana
Beni düşünmelerini nasıl da seviyorum
Gülsene arada bana sıcaklığını alayım
Odalar mı çok küçük ben mi çok büyüdüm
Duymayınca sesini bir yere sığamıyorum
Ruhum doğum sancısında kanatlandı kanatlanacak
Kanatlansa ne olacak yanına varamıyorum
Tutup elimden kurtarsan ellerin nasıl da güzel
Sigaramı tutuyorum elini tutamıyorum
Ben seni seviyorum tüm kızmalarına inat
Tüm dünyaya söylüyorum sana söyleyemiyorum

Bir duble rakı koy bana ben saçlarınla oynayayım
Meze falan istemem sadece konuş benimle
Ne anlatırsan anlat yeter ki eksilmesin
Kulaklarımdan sesin bak her şeyim buna bağlı
Ne hükmü var mesafenin, iste sen ben hallederim
İste sen masallardaki ejderhaları bile döverim
Bir kendime yetmez gücüm başka her şeye yeter
Sen iste gerekirse kendimden de vazgeçerim
İnsanlar ne tuhaf hepsinde ayrı kaygı
Umrunda değiliz kimsenin Allah aşkına gör artık
Bir sen varsın işte bir ben bir de senin gülüşün
Gülüşün diyorum gülüm, bak tam burda ağlıyorum
Valla bak ağlıyorum senin haberin bile yok
Kimselerin haberi yok diyorum ya hepsi tuhaf
Tuhaf yer bura bu dünya bilmem ki nasıl anlatsam
Ah bilmiyorum gülüm ben hiçbir şey bilmiyorum
Tek seni seviyorum ben başka bir şey bilmiyorum

BELKİ DE CUMA DİYE!

Cuma diye değil ama
valla cuma diye değil
üzülme diye hep, susup oturmalarım.

Tek sen üzülme diye
vazgeçtim gençliğimden
yani şimdi
bütün bu olmayışların
ben miyim kabahatlisi?

Sen durma ıslık çal
şen kahkahalar savur
sesinin değdiği yerlere
ben susar ve içerim
ne sana sitem ederim
ne de kadere!

SARI VOLVO İLE KAVRUK ADAMIN MEVZUSU

iş makinaları mı iş makineleri mi bilmiyorum kafam karışık
iş makinaları mı iş makineleri mi bilmiyorum canım çok sıkkın
iş makinaları mı iş makineleri mi bilmiyorum...
-Allah belanı versin TDK!-

hacimli bir buldozere açıldım biraz evvel
hacimli bir buldozerin eğilip sol tekerine
usulca fısıldadım
"abi, çok yalnızım be!"

gaipten çok şiir bilici eleştirmen sesi geldi
ulan dedi, iş makinosunun şiirde işi ne?
al o zaman dedim ben de, peki
at
oralet
kırmızı tuborg
Melek
falan demesem hiç
bir duble içer misiniz

Şirintepe Parkı'nda
benimle

iş makinalarının aklı istinat duvarlarında
iş makineleri yorgun üstleri hep kir pas
iş makinaleri bile sürü sürü
bir ben yalnız!

eleştirmen ateş edecek adam arıyor
satmıyor kitapları canı çok sıkkın
sıkma bana ey münekkit!
sıkarsan eğer
benden seker
tekere girer
beni boş ver de
makine milyonluk makine
yazık!

ÖYLE DEĞİL Mİ SİNEM SAL?

Bir vapura özenip yalpaladığım akşamlar
aklıma herhangi bir sinem sal dizesi gelir
içinden su geçen şehirlerde yaşayanlar
içinden su geçmeyen şehirlerde yaşayanlara
biraz küçümseyerek bakar hep
evi bozkırda olanlar bunu çok iyi bilir
o susuzluğun açtığı imkansız ihtiyacı
büyük büyük rakılarla gidermeye çalışırlar
olmaz ama hep eksiktir eksiktir hep hep eksik
oooo der sonra yukardan bir ses
‹çok anarşist›
ve peşinden yok der biri
sağ bacağı kırık masadan
anarşist değil çok
şey
çok
çok acayip

MORALSİZ KİRPİ!

Bana güzel bir şey söyle yoksa ben
moralsiz bir kirpi kadar tehlikeli olurum
kolpadan laflarla idare etmeye kalkma
bana gerçekten güzel bir şey söyle
söyle yoksa oyalanacak saçma sapan şeyler bulurum
beni günlük konuşmalarla geçiştirme sakın
acele et fazla zamanımız yok
derhal güzel bir şeyler söylemen lazım
söylemezsen hatırladığım her şeyi unuturum...

İSİMSİZ BİR AĞAÇTAN DİLEDİM TÜM ÖZÜRLERİMİ

Ben o gece ağacın biriyle sızana kadar konuştum
Hiçbiriniz orada değildiniz olsaydınız sizinle konuşurdum
Bahane üretmeyin sakın yoktunuz işte hiçbiriniz
Bir tek ağaç vardı yanımda onunla sızana kadar konuştum

Ben o gece ağaca anlattıklarımın tamamını hatırlamıyorum
Belli bir yerden sonra sızdım bir kısmını hatırlıyorum
Yıldızlar çok güzeldi mesela onu hatırlıyorum
Tişörtüm sırılsıklamdı çok ağlamıştım hatırlıyorum
Kendimi asacak bir dal beğenmeye çalışmıştım hatırlıyorum
Çok içmiştim çok utanıyordum çok yalnızdım hatırlıyorum
Onu çok özlemiştim dün gibi hatırlıyorum

Ben o gece ağacın tekinden bütün özürlerimi diledim
Hiçbiriniz orada değildiniz olsaydınız sizden dilerdim
Yandığından çok yaktığım can için özür dilerdim
Bütün öfkelerimden özür dilerdim bütün bağırmalarımdan
İtmelerimden özür dilerdim çekip gitmelerimden
Gidememelerimden özür dilerdim gider gibi olup dönmelerimden
O orada olsaydı sabaha kadar özür dilerdim

Yoktu, yalnız ağaç vardı onunla sızana kadar konuştum
Ben o gece o ağaçtan bütün özürlerimi diledim!

Ben o gece ağacın tekiyle ağaç olmak istemiştim
Kediyle kedi olmak istemiştim çimenle çimen olmak
Şişeyle şişe olmak istemiştim neysem onun dışında her şey
Kaybolmak istemiştim tabiat izin vermedi
Ben o gece bütün bunları gerekçeleriyle açıklamıştım
İsimsiz bir ağaçla sızana kadar konuşmuştum...

SABAHSIZ BİR GECE İHTİMALİ

elbet olur gece er geç
insanların uyuduğu bir vakit
o zaman parka çıkarız
kimseler görmez
usulca öperim seni
kimselerden utanmayız
bağışla beni sevdiğim şimdilik
ışık çok üstelik herkes ayakta
seninle el içine çıkamayız
biliyorsun
olsun
elbet olur gece
er geç parkların boşaldığı bir
vakit
şiirler okurum o zaman sana
yıldızlara isim koyarız
hem belli mi olur
o gece tanrı öyle sever ki bizi
belki de bir daha
hiç sabah olmaz

METAFORİK ANESTEZİ

Becerebilir misin ki, bunca kalabalığın arasından
Sıyrılıp gelmene izin verir mi dış mihraklar
Osho'nun öğütlerinin ciddiye alındığı çağdayız
İç ve dış temsilcilikler komple düşman üretiyor
Televizyonlar kötü, gasteler kötü, dergiler inanılmaz
moralsiz
Bir rakımız var ortalarda, müştereken yüzümüzü güldüren
Onu da ayrı ayrı yerlerde içiyoruz nokta nokta
Sövmeyeyim, peki sevdiğim sövmeyeyim, peki madem de
Sövmeyip de ne yapayım sen söyle?

-Birinci tekil yazıyormuşum hep, eleştiri bir-

Daha iki dakika önce ağladım hastayım dedim garsona
Aynı anda kaygılandım hem sana hem Kamuran'a
Kamuran kim? Kamuran çocuk, sokakta mendil satıyor
Ben kimim, potansiyel müşteri, hem garsona hem
Kamuran'a
Kamuran muhteşem bir kinle büyüyor göreceksin
Çok pis intikam alacak itilip kakılmalarından
Sokakta bir Kamuran garip, bir ben

Bir sen gelirsin hakkımızdan bir sen, gelsen
Ama gelmezsin çok işlerinin sıyrılıp arasından

-Hep Melek diyormuşum, herkes şikâyet ediyor!-

Karlı karlı zamanlarda hepimize aşı lazımmış
Öyle diyor Çağrı abim, itiraz etmek ne mümkün
Lakin şiirde özel dostluklar ilaç isimleri falan
zikredilmezmiş
Eee emre itaat edip soyut şeylerden bahsedelim madem
Ruhum, eşyanın ruhu, kapitalizmin ruhu ve tuz ruhu
İdealar kuramı ve soyut kuramlar antolojisi
Sarsak girişimler ve sanat ve post-modernizm
Hepsine andolsun
İlk söz verdiğim kanepede bekleyeceğim gelmeni
Histerik bar kahkahaları ve Kamuran şahit

-Sıradaki kar tatili uzaktan sevenlere-

GEÇ

Gittiğim her yerden az evvel çıkmış gibiyim
Nereye bakarsam bakayım bulamıyorum kendimi
Olduğum hiçbir yerde değilmişim gibi geliyor
Olmadığım her yerde de varmışım gibi...

KAPILAR

kapılar kapalıyken kırk yerlerinde kırk yara
en lazım olduklarında hınçla kilitli kapılar
kapılar arkalarında araya girmenin utancı
ben burdayım Melek orda tam ortamızda kapılar

kapılar mütemadiyen asık suratlı melun
açılsa da kapansa da can sıkıntısı kapılar
kapılar allı morlu ortak paydaları ayrılık
ne zaman adım atsam yüzüme çarpıldı kapılar

kapılar heves ettiğim her şeyle arama girdi
en beteri içi ışıksız anahtarla açılan kapılar
kapılar iç geçirdiğim her hevesin müsebbibi
kimi metal kimi ahşap hepsi sevimsiz kapılar

kapılar civarlarında her türlü ağrıyı gizler
gece gündüz ayırt etmez nemrut duruşlu kapılar
ben elimde kırık anahtar boynumu büküp beklerim
karıncalara geçit verir beni durdurur kapılar

OPORTÜNİST IRMAK!

yaşıyorum diye değil mi tabiatın meydan okuması
en solcu ırmaklar fokurduyor yatağında
oysa ben geçen yüzyıl kapatmıştım aşk defterini
öyleyse niye üzerime oynanıyor bütün oyunlar
kendi elimle içimde bir zenci büyütmüştüm halbuki
üstelik reddederek beyaz kadının şefaatini
razı gelip habitatıma prangalar bileylemiştim

araziler dolusu susuzluktun kuşlarla paylaştığım
atlar kusuyordu böğrüme ben mavi deyip duruyordum
iyiydik perişanlığa rağmen olabildiğince mağrurduk
niye kışkırttın tabiatı ırmakları baştan çıkarttın
gel anlat şimdi kölelikten kurtulmanın asaletini!

omurlarım ağrıyor bak düşün omur ağrısı ne demek
omurların ağrıması bu yükü taşıyamıyorum demek
kedilerine trip yap artık derdini ev arkadaşlarına anlat
uğurlarken beni sakın dönme diyordun ya geri
unuttuğun bir şey vardı geçmişti dönmeler mevsimi!

yaşayacağız daha değil mi tabiata boyun eğerek
fırtınalara ve depremlere içimizden küfür ederek
ölüm kolay ölüm kurtuluş ölemeyeceğimizi bilerek
ırmakların soldan sağa kıvrılmalarını izleyeceğiz!

sen engizisyon dersin buna bense bağırarak intifada
bir fransisken keşişi düşün içinden fıkralar geçiren
ki fransiskenler için gülmek şirk kadar ayıpken
ben daha aydınlanamamışım sen reformdan bahsediyorsun
bunu söylemek ayıp ama tam burada söylemeliyim
sen de en az Aquinolu Thomas kadar ayıp ediyorsun
ben duruyorum burada mutlak eylemsizliğimle
sokayım diyalektiğine deyip şiirler biriktiriyorum
kendi karanlığımda ırmakları seyrediyorum
soldan sağa geçişlerini seyrediyorum acı olduğu kadar
komik
acıklı olduğum kadar komiğim bütün hücrelerimle
hissediyorum

ALTI ÜSTÜ BİR!

Köprünün altı keder
üstü atlama isteği
neylersin ki
kanatsız yaratmış mabut
kuş olup uçamam
gelemem yanına ha deyince
heves eder
şarap içer
söverim böyle gönlümce
köprünün altı keder
üstünde bir bok yok!
...

SİMÜLASYONLU ŞİİR

Tarifi imkânsız duygular şey olmuştu içimizde
Bunun yanılsama olduğunu biliyorduk ikimiz de

Simülasyon derdi yaşasaydı Baudrillard müteveffa
Ben diyemezdim bir şey takılıp kalmıştım mazrufta

Hayali cihana değecek ne kaldı ki elimizde
Arayan bin açık bulur saçma sapan geçmişimizde

Rakıdan, valla rakıdan içinde olduğum garip hal
Lakin başka da anlatılmaz bu zavallı hal-i pür melal

Kafiye kasıyorum Gürkan abim görse ne güler
Gülerse gülsün n'apalım benim derdim bana yeter

YORGUN TREN

sadece bir tren
mümkünse az yolculu
otursak ya yan yana
tamam sen cam kenarına
buradan taa Kars'a kadar
sen anlatsan ben dinlesem
...

ama olmaz
ben ha desem
sen tamam
bizim bineceğimiz
tren bile yorulur
durur!

VESAİRE

Geçip giden şeyler var bir de hiç geçmeyenler
düzelmez kalp iltihabı ve sancısı vesaire
yanımızda olmayanlar en çok andıklarımızsa
ne öğrendik bu hayattan?
mazi kirli çamaşır sepeti
en çabuk paslanan demir neden tren rayıdır?
çünkü birileri o trene biner ve gider
ve geride kalanın ilk damla gözyaşı
rayların üstüne düşer
çünkü evrensel bir lanet
çünkü gidip dönmemeler
ve bütün yarım kalmışlıkların zaruri suç ortaklığı
raylara düşer!

HAYDARPAŞA'NIN ARDINDAN

Son tren kalkmış Haydarpaşa'dan hayli geç haberim oldu
Son tren kalkmış, ah! ben seninle,
Ben seninle hiç trene binmedim nasıl olur
Ne çok şey var yapmadığımız mütemadiyen düşünüp
Düşünüp, düşünüp, düşünüp delirecek gibi oluyorum...

Sen orada yıldızların altındasın, rahatsın
Ben burada gölgene sığınmışım, bedbahtım
Koyu yeşil bir çocuk yüzüme baktı az evvel
Nasıl olur öyle çocuk sorma hiç çok yorgunum
İnsanlar yürüyorlar, dillerinde sloganlar
Adının geçmediği hiçbir lafı sevmiyorum
Şu anda yıldızlar beni görmüyor ya burada
Yıldızları sevmiyorum, seni çok seviyorum

TARİHİ YALPALAMALAR

tarihle, şiirle, edebiyatla ve rakıyla
hesaplaşmaya yelteniyorum canımı sıkıyor üç mesele
Ece Ayhan'ın ıskaladığı üç kritik soru var
1-neden bütün oturmalarda değişmiyor Latife Hanım'ın şalı?
2-Maveraünnehir nereye dökülür, neden kimse umursamaz?
3-nasıl yapalım?

şiirle, tarihle, edebiyatla ve rakıyla
arama girer mütemadiyen üç karın ağrısı
1-karın ağrısı bizim fıtratımızda mı var
(saygılar sayın büyüğüm!)
2-tam altı gündür Melek aramıyor neden?
3-kitapları satmayan sanat fetişistlerinin hırçınlığı!

edebiyatla, tarihle, şiirle ve rakıyla
üç şey akraba aslında üç şey ortak
1-kaybettikçe şükreden güzel adamlara eyvallah
2-umudunu kesmeyenlerin hatrına dönüyor dünya
3-edebiyat ne güzel meze bilhassa rakının yanında!

tam burda açmalıyım geniş zamanlı ve pişman bir parantez
(bir şey itiraf edeyim mi size
çok geç öğrendim Vahdettin'in aslında hain olmadığını...)

rakıyla, edebiyatla, tarihle ve şiirle
ortak bir halt yok lan aslında!

-belki
Melek
yarın
beni
arar-

ESKİ EVLER

eski evler gibiyiz seninle biz
işi bitmiş, içi geçmiş!
yine de
önümüzden geçen herkes en az bir kere
kafasını çevirip saygıyla bakıyor
demem o ki seninle biz
eski bir hatırayken bile güzeliz...

KARPUZ KAMYONU

Şirintepe Parkı'na gömdüm geride kalan günü
arkamda bütün bir gün önümde meçhul gece
caddede pazar kurulacak sahi yarın pazartesi
şimdiden hazırlıklar köşede karpuz kamyonu
şu saate dek ertelemiştim oysa seni düşünmeyi
ama karpuz seversin sen daha nasıl erteleyeyim?

Şirintepe Parkı en çok bu saatte güzel
karpuz kamyoncusu abi birinin enişteşi
enişte diye seslendi o biri, kamyonu az geriye al
kalsın be bacanak!
sevdiğim çok seviyor karpuzu
beş gün sonra maaş yatacak
sana da uyarsa eğer
herkesin kapısına birer tane bırak
bu gece tüm karpuzlar
benden!

ANTİLOP TERBİYECİSİ

kutuplarda antilop terbiyecisi kadar yoğunum
Mars'ta yaşam belirtisi ihtimali kadar mutlu
en büyük eğlencemdir altı yaşımdan beri
histerik gözlerimi devirip gökyüzüne
kayan yıldızların yerine yenilerini hayal ederim
ağzımda mentollü sakız dudağımda kısa parlament
aklımda sevmeye cesaret edemediklerim
tabiat şahidimdir sönen yıldızlar ve gökyüzü
gidecek yer bulabilsem bir an düşünmem giderim
sığınabileceğim bir yenilgi bile yok -ne yazık-
mağruriyetten mağdurum önüme gelene mağlup
insanlar şen şakrak nasıl da eğleniyorlar!
düğün konvoyları, aranjmanlar ve posterler
garson mojito getir biraz da kibrit tozu
düşsün artık yakamdan geçmişe ait gölgeler
bu gece yıldız nöbetimi aksattım senin yüzünden
kayan yıldızların yerine yenilerini kim diker?

MÜPHEM ŞİİR

Al işte düştün sen düş kapımın yan dalı
Göğsüm daralsa da biraz yakamda bir ferahlık
Taliydin hem izafi asl'olmadan kayboldun
Vehimdi zaten mutluluk kaybın sayılmaz vahim
Temaşa bekleme boşa belki hayırdır gidişin.

Yan yana gelmemiz bile bizatihi günahtı
Sen Havva'ydın ben elma Adem o ara müphem
Mutluluk sandığımız şey nevrotik bir bozukluk
Eskiler nevrotiğe ne derlerdi hiç bilmem.

Çoksa da telaşa mahal alınma sen üstüne
Hint keneviri stokum epeyce idare eder
İyi kızlar cennete kötü kızlar her yere
Kalbi kırık adamlar cehennemin dibine gider.

KÖTÜLÜĞÜM PAÇALARIMDAN AKIYOR

üstümüze geliyorlar
dört bir yandan geliyorlar
yağmur hepsini delirtmiş
gülümseyerek geliyorlar
öfkeleri yedeklerinde

unutma e mi kalbim
sen kötüsün onlar iyi
delirdiklerine bakma
iyi iyi hepsi iyi

yağmur kafayı yedi
yağmur kafayı yedi
yağmur kafayı yedi
iyi iyi yağmur iyi

durup durup bağırıyorlar
tabii iyiliklerinden
öfkeyle bağırıyorlar
iyiler ama iyiler
tepelerinde yağmur

küfrediyorlar durmadan
kötülük yok içlerinde
dinlemiyorlar dinlemezler
virgüle bile tahammül yok
dinlemediler vakitleri yok
iyiliğimiz için tabii

anladın değil mi kalbim
biz kötüyüz onlar iyi
kedileri kitapları
cilaladıkları hınçları
ölmemizi istiyorlar
sorsan, ‹yok canım olur mu?›
ölmemizi istiyorlar
elbet iyiliğimiz için

ben şimdi nereye gideyim?
kime satayım bu utancı
kalbim, defol git!

harç biter işçiler dağılır
iyi iyi gayet iyi
giderim diyen gider
iyi
git derler giderim
iyi
iyi iyi valla iyi
yağmur iyi onlar iyi
herkes iyi hepsi iyi

al şimdi bunu sok
en yakın kapakçığına
bir biz kötüyüz kalbim
biz kötüyüz onlar iyi!

SÜKÛNET

Öfke nüfuz ederken şiddetle damarlarımıza
ve kırmak birbirimizi başka her şeyden kolayken
akıl etsek keşke o an ölümü ve ayrılığı
ölümü düşünen insan kendini nasıl önemser?
ne daha önemlidir mahkeme-i kübradan!
ölüm fikri en büyük ego terbiyecisidir
ölümün olduğu yerde öfke hükmünü yitirir.

Anlaşmak mesele değil elbet bir yolunu buluruz
sen önce bir abdest al bunları sonra konuşuruz.

BÜTÜN ALMANLAR UYUSUN!

Bir Japon uyandığında bir Alman uykuya dalar
Paraleller ve topoğrafya yorar harita yapıcıları
Dünya dediğimiz aslında bir göz açıp kapamalık
Genişletilmiş özeti kenar mahalle çöplüklerinde
Kim vermiş ki yaşamanın hakkını biz verelim
Enlemler ve boylamlar ve meridyenler ve atlaslar
Hep kafamızın içinde aslında hep kafamızın içinde
Şaşmadıkça tabiata kaybetmeye mahkûmuz
Suyun altı suyun üstü derinlik değil mevzu
Her insan bir kez yıkılır nah çizilir krokisi
Abarttıkça saçmalıyoruz alt tarafı kuluz lan!
Bakma sen etraftaki geniş kahkahalara
Bakma sen bol keseden sipariş edilen biralara
Her insan yalnız uyur yanındakini boş ver
Her insan yalnız ölür gömenler kimin umurunda
Her insan yalnız ağlar bilhassa deplasmanda
Özellikle sarhoşken ve genelde park bankında
Boş ver bunları boş ver bunları komple boş ver
Herkes gider her şey biter sen iç çekişleri hatırla

HASTALIKLI ŞİİR

Eğilip sen herhangi bir şeyin üzerine
soluk bir papatya olur yahut kirli bir mendilci çocuk
ışık hızıyla hepsini birden kıskanabilirim
uyu sen sadece başka hiçbir şey yapma
çünkü yapacağın en iyi niyetli şeylerde bile
kendimle ilgili kötü sonuçlar çıkarabilirim...

Aşk tanımsız bir obsesyon nedeni yaşanamayanlar
hastalık bu biliyorum o kadar salak değilim
hastalık bu yavaş yavaş ortaya çıkmasında
şarkıların, çiçeklerin ve saçlarının eşit payı var
hadi sen uyu sevgilim uyumadığın zamanlar
başkalarını düşündüğün gibi tuhaf düşüncelerim var...

ASİMETRİK KOLAJ

Kolay değil korku koridorlarında bilmem kaç yıl unutulup
Tekrar gün ışığıyla karşılaşmak.
Her unutuş kuşkuludur çıkar bir yerden karşına
Bilinç dağınık gardrop
Altı mayın tarlası.

Uyduruk sözlerin uyruğuna girdiğim o zamanlar
Haberim yoktu sigaranın zararlarından
Ve yalanla gerçeğin birbirinden
Nasıl ayrılacağından...

Gelişmekte olan bir ülke gibiyim şimdi
Emperyalizme karşı verdiğim savaşı kazandım.
Hâlâ ayıramasam da birbirinden yalanla gerçeği
Artık cumhuriyet çocuğuyum, kahrolsun faşizm!

Geçmiş geçmişte kalsın, bıraktım hesaplaşmayı
Yaşadıklarımın özeti asimetrik bir kolaj.
Kapansın artık üstü yamalı parçalarımın.
Bir ışıltı seziyorum bir aydınlık ihtimali.

KANAVİÇE

Bahar gelmiş bak gülesim geliyor durmadan
çiçekler açmış falan hepsine gülesim geliyor
çınarın altında kadın oturmuş kanaviçe işliyor
kanaviçe ne bilmiyorum soruyorum kadın söylüyor
kanaviçe ne güzel kelime cümle içinde kullanmalıyım

-tabutumun örtüsüne kanaviçe işler misin?

KUYULAR VE BİLİNÇALTIM

kuyusunda seviştiğimiz Yusuf'un
görmüştüm ben bir rüya, arkada ağlayan Yakup
uyanana kadarmış meğer illegal birlikteliğimiz
Yusuf vezir
Yakup âmâ
kuyuyu ve civarını satın alıp
AVM yapmış Mısır'lı bir müteahhit

hiç istemezdim ama uyandım tam ortada
uyandım çünkü ne zaman bir yerlerde alarm çalsa
feodal bir refleksle açılıyor gözlerim
rüyalarımda seninle kuyularca sevişsek de
bilinçaltımın bir kısmı devlet memuru benim

bir günü daha geberttim gölgemdeki kravatla
sen bunları boş ver ama kuyuları düşün rahatla
ben belki bulut olurum azcık daha içersem
seni yanıma aldıramam biliyorsun durumum yok
ben gelirim desem şimdi rakının gazına gelip
gelemem uyandığımda, mahcup olurum gerek yok
ama belki bulut olurum bu ara hava müsait

cam kenarında yat bu gece n'olur
bütün ışıkları kapat
göğe bak

BEYAZ

Gözlerinin akı kadar asil değilse de
bunlar da kendince beyaz
bir mevsim daha erteledik muhtemel sevişmeleri
olsun, belki gelecek yaz!
iç geçirmeleri bırak ben o işi hallediyorum
sen en iyisi sahildeki iri kanatlı kuşların
kanatlarının iç kısmına benim için mektuplar yaz

FANTAZYA

Sen şalına sarınırsın sıcacık olur için
ben cezalandırılırım durup seyrettiğim yerde

o esnada
telaşla uçuşan kuşlar
ölmüşlerinin tüylerini toplar
yaprak süpürür teyzeler
ev arkası avlularda
altlarındaki ıslaklık
gençlik hayaletleri
hayırlardan uzak evlatlar ve
bir türlü gelemeyen
torun kaygısı
derken
şarkı
"bu gemi nereye, nereye gider
kimler iner kimler biner bilinmez"
sen ve ben
gözaltlarından bakışıp
ayrı ev oturmalarına mahkum

hep bu allahsız rüzgar, kokunu bana taşıyan
kuşların yaprakların alayımızın kanına giren
ne olacak yoksa başka
sen ve ben
nerden baksan eşitsizlik
nerden baksan
tepelerde kuş uçurtan
fantazya!

ARALIKLI DUYARLILIK

Sen Aralık'a duyarlısın kış dendi mi üşürsün
Ben panik yaparım hemen dünyayı yakmaya kalkarım
Bahar gelir sonra gidersin unutulur bütün girişimlerim
Sevgilim aslında iç çekmelerimiz bile yalan
Bir yalanın üstüne yatarken göz göre göre
Yalansız bir öpüşmeden daha soylu ne olabilir?
Görmezden gelirim dert değil daha epey var bahara
Tek sen üşüme sevgilim bütün karlar bana yağsın
Arka cebimde kanyak var iç bir yudum ısınırsın.

ŞARAPÇININ GENÇ BİR MÜPTEZEL OLARAK PORTRESİ

şarapçının genç bir müptezel olarak portresi
seferberlikten sonra boşaltılmış mütevazi bir ahırın

duvarını süsler
sevgiliye, otoriteye, devlete rağmen o resim
ıskalanmakla birlikte tüm resmi törenlerde
kaybeden ve ısrarla kaybettiğini reddeden
bütün babalarıyla küs uzatmalı öğrencilerin
şişe içlerine akan gözyaşlarını izler

tam burada bir cenaze töreni düzenlememiz lazım
tam burada alayımıza siyah smokin yakışır
ama ütülerde yazmaz smokinin ısı ayarı
annem ütüleyemez, üzülür
-cenaze töreni kalsın-

içinden otoban geçen bütün biçimsiz kasabaların
yol kenarlarına ekili muhatapsız dilekleri ve
iktidara meyyalli orta dereceli hayalleri var
oysa;
aldanıyorlar ve farkındalar

yalnızlar ve farkındalar
unutulmuşlar ve farkındalar
baksana! sana da öyle gelmiyor mu
bütün üşenmişlikleri ve içi geçmişlikleriyle
sanki ikimizin hikayesini anlatıyorlar

BÜTÜN EFBİAY AJANLARI PUŞT!

Efbiay ajanlarının peşime düştüğü
rüyalarda beni kurtaran kıvırcık saçlı kadındın
varlığına kıldığım iki rekat şükür namazı
babamla kıldığım ilk bayram namazından sonra
kıldığım en süper ikinci namazdı

tramvay raylarının içine ettiği şehirde
güzel şeyler de vardı Sazova Parkı ve sen
gerisi acayip günah gerisi anmaya değmez
tutmayan iddaa kuponu gibi
iki dakka önce umut
iki dakka sonra çöp

çöplerin arasında Suriyeli çocuklar
çocuklara yanıyorum en çok içimi eziyor tramvaylar
çocuklar sızdı araya bu şiir burada biter!
triple bitti ya şimdi kesin bu gece rüyama
kesin bu gece rüyama efbiay ajanları girer!

VAKİT ÜZÜLME VAKTİ

Muhtemeldir ki kuvvetle bir Çinliye benzemenin
Avantaj yaratacağı durumlar olur evrenin bir yerlerinde
Ruhumu düz bir Çinliyle takas etmek istiyorum
Üstüme Holosko artı bir miktar para verip
Sonra sessizce sızsam Çin'in orta kesimlerine

Yanlış bir ata oynarsan üzülürsün atla beraber
Onu bilekten vuran kramp seni kalbinden vurur
Bunlar hep çok beklemekten gitseydik vakit varken
Hipodroma meze olmaz kayboluverirdik hücceten!

Yazık ki her şey için geç, vakit üzülme vakti
Gel şimdi benle beraber sararan çimlere üzül
Üzül buruşturulan kuponlara ve mutsuz tribünlere
Üzül ve sor gelirken
Ortasından patlatılmış bir çocuğun
Parçaları devletin neresine girer?

KAN VE MONT!

Kuşları vurduğunda babam Elbistan'da çayırlarda
İçimden hep bağırırdım benim babam katil diye
Anladı sonra sanırım bıraktı kuş vurmaları
Ama rüyalarımdan hiç çıkmadı kanları

Çocukluk sedirlerle güzel erik çalmalarla top oynamalarla
Kuş sesleriyle güzel kanla ve ölümle değil
İstiklal'de bir minik kız beyaz montu kan kan
Beyaz montlu bir kuş İstiklal'de her yeri kan
Kuşun kanla ne işi olur kanın montta işi ne
Çocukta kan nasıl kötü çocuk ne bilsin kanı
Neylesin çocuk
Büyükler puşt!

Okul yemekhanesinde ve eczacılığın kantininde
Tertemiz solculardık protestolar arasında
Memleketi ve dünyanın bütün sosyalistlerini seviyorduk
Castro'ya küfrettiler diye kavga etmişliğimiz vardı misal
Şimdi diz boyu hümanistiz amenna ve sadakanna
da
Bu patlayan bombaları patlatan puştlara
Merhamet etmek de mi hümanizmaya dâhil?

TİKSİNDİREN DEGAJ

Kötülüğü paçalarından akan profesyonel bir şarlatan
olmaya zorluyor evren, çok azımız direniyoruz
geniş salon takımları ve bol kahkahalı ev oturmaları
özenle büyütülen çocuklar, yılbaşı kutlamaları
tatil planları, kristalli vitrinler ve prestij!
yirmiküsüründüncüyüzyılın bayıltan kaleleri
arada evlerinden çıkamayan çocuklar
arada sarma sigaralar
arada öğrenim kredisiyle idare edilecek bir ay
arada fırsat bulan herkesin
fırsat bulduğu herkese
üstten üstten laf sokması
arada sloganlar
-eşitlik ve hürriyet-
bara gidene kadar
sonra viva la liberte
sonra garson kıza sarkma teşebbüsleri

sarkasizm
insan hakları
çoğulculuk
ve yokluk

ve yoksulluk
ve Lice
ve Silopi
ve Sur
ve bir bardak daha
bir bardak daha, mecbur!

Azcık unutsam desem de beceremem
hatırlatır kendini ilk degajda
eksiği majör kanalların ana haber bültenlerinde
detayı az tirajlı gastelerin üst orta başlıklarında
fazlası ikibinküsür doğumlu çocukların
mezar taşlarında!

İSTESEYDİN OLURDUM

Bir yağmur ol deseydin
muson yağmuru olurdum
bilirim yurduma çok uzak
ama olsun
su altında her şey eşit
orada
her şey
ya kardeş
ya sevgili

Bir ağaç ol deseydin
çınar olurdum, iri gövdeli
saklardım seni
kötü bakışlı adamlardan
ve klinikten!

Bir şehir ol deseydin
Diyarbekir olurdum
dolardım ince beline
Sur'dan kollarımı
Hevsel Bahçeleri'nde
dolanırdık biteviye

Bir tren seferi ol deseydin
Doğu Ekspresi olurdum
uzun uzun yan yana oturur
kompartımanda illegal
şarap içerdik

Bir kitap ol deseydin
Tutunamayanlar olurdum
yine de uzatırdım elimi
en sarhoş anımda dahi
tut diye

YANLIŞ GÖRÜLMÜŞ BİR RÜYA

Yanlış görülmüş bir rüya
mevzunun esası aslında
yatmadan önce izlediğin
filmin gazına gelip
iyi şeyler düşündün ya hakkımda
al işte, sonucuyla dövüş
bütün suç bilinçaltında

oysa ben,
damsız olduğu için
ciks barlara alınmayan
modifiye edilmiş şahinin
sol arkasındaki adam

ben aslında
bütün kuşları annesi tarafından salınmış
boynu bükük bir Zaza

aslında ben
iyi şeyler düşünmekle ve
düşündüğü her şeyin içine etmekle meşhur
Kommageneli bir meczup

o ki demem
şimdi kalk
silkin, bir besmele çek
ve sıyrıl
yanlış gördüğüm bir rüya de
bu aslında
hiç karşıma çıkmaması gereken
bir adam

BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİNİN AYIBI!

ve evet bir hayli içlenmişliğim vardı
ırmakların yaprakların insanların akışıklığına
etrafımdaki her şey akıp giderken huzurla
yakışıksız bir levha gibi belediyenin koyduğu
durmanın ve sadece durmanın ne demek olduğunu
çoğunuzun uyuduğu saatlerde
parklardaki banklara anlattım
tam da burada işte trajedi bütün o bankları
bütün o bankları bütün o parklara koyan
büyükşehir belediyesi!

bütün o belediyeler full mesai çalışırken
gürültülerinden kaçan kuşların ve böceklerin
civarına sığındığı ilk ağacın hatrına
bir duble iç benimle
sonra git ve kiminle sevişirsen seviş
belediye başkanı düşünsün
bana ne evet artık
bana ne artık bana ne
belediye başkanları kıysın başkasıyla nikahını

belediye başkanının huzurunda
başkasına evet de
bana ne!

PARKLARA VEDA

Geceyi kanatıyor sarhoş soluklar
öyle ağlıyor ki park görsen inanamazsın
ne kadar soğuksa dünya burası da o kadar soğuk
herkes her şey buzdan sanki
bir içim ılık.

'Gidelim buralardan' mevsimi çoktan geçti
hiçbir yere gidemeyiz sığınacağımız tek yer park
mandalina kabuklarına ve tekel bayilerine and olsun
ağır konuşacağım gelirsen iyisi mi kaskını tak!

Kaç kere inanır insan saçma sapan bir yalana?
üst üste kaç geceyi uykusuz geçirebilir?
beni boş ver kuytusuna kustuğum ladinlere acı
gülümsemeyi bırak minik bir tebessüm için
kaç okul çıkışında koridor dolusu bağırabilir
söylemiştim gelirsen ağır konuşurum demiştim
al şimdi beni şişiren derde bir de yakından bak
ister anla istersen taç yapıp saçlarına tak

Kafam karışıyor bazen sen mi daha soğuksun park mı?
Ayakucumda mandalin kabuğundan sarı hayaletler
Çok içtiğim geceler düşünüyorum da Ferdi dinlerken
Galiba gölgen senden daha güzel

BU GECE BÜTÜN ÖNEMLİ İŞLERİNİ ERTELE

Bu gece bütün önemli işlerini ertele
Ben sana sensiz milyon geceyi nasıl tek tek yaşadığımı
anlatacağım
dinle
mahalledeki bütün çocukların meczup bir amca diye
peşinden koştuğu
annesinin ve kıraathanelerin göz bebeği bir çocuktan
sokak köpeklerinden ve park bekçilerinden başka
kimsenin ciddiye almadığı bir adama evrilmek
Darvin'in ya da Kur'an'ın neresinde yazıyor ara da bul
ama önce bi dur
bi bak
etrafta bi kalkışma çabasıdır gidiyor
sen gidiyorsun bütün ciddi açılma çabalarımı hep
hep yarıda bırakıp daha önemli işlere
ama bu gece dur
bütün o önemli işlerini ertele
belki bir daha bu gece içtiğim kadar içmem
ciddiye almasan da eğlenmek için
istifade edersin belki ilerde
bu gece dur

bu gece bütün o önemli işlerini ertele
dinle

Ben sana az da olsa dikkatini çekmek için
nasıl rol çaldığımı anlatacağım okuduğun kitaplardan
sevdiğin bütün yazarları sevdiğime şaşardın ya
şaşardın ya hep aynı filmleri sevişimize
tesadüf deyip geçiştirdiğim bütün telefon konuşmaları
affetsin
tesadüf değil tevafuk -Beşiktaş hariç-
Beşiktaş ve sen hariç sevdiğimi söylediğim ne varsa
hepsi yalan be!

Belki bir daha bu gece içtiğim kadar içmem
dürüstlük ağır gelir belki, belki cesaret edemem
bence ertelenmez dediğin bütün işlerini ertele
bu gece sor anlatayım gidermişim gibi ecele

Yanlışlar götürdü doğrularımı kaldım samimiyet testinde
gerçi hiç şansım yokmuş sızdırılmış cevaplar
ben oyalanırken burada saçlarının hayaliyle
sınav elimde patladı kalakaldım böyle haliyle
şimdi tek seçeneğim orta büyüklükte bir şişe
içini içimin zehriyle karıştırdığım
bu gece sus
bu gece uyuma
bu gece herkes gitsin
bu gece herkesi boşver
bu gece ertelenmez dediğin bütün işlerini ertele
belki yarın ve sonra hiç mecalim kalmaz
bu gece eğil de kulağına susayım

susamış bir köpek gibi kulağının dibinde
telaşla ne dediğim anlaşılmasa da
bu gece de sen sakin ol
delilik sırası bende...

ZANGOÇLARA SELAM SÖYLE

hissetmelerin
birbirleriyle
kafa bulduğu
bu yerde
sığındığın ve sığındığına
pişman olduğun her insan
içinde patlayan
geniş zamanlı
bir bomba
tüm bunları bilirken
tüm bunlara inat
olanları olacak olanlardan
ayıramayacak kadar saf
bir sen varsın
bir de arsenik!
atların çığlıklarının
ve sodayla karışık rakının
geçti an itibariyle
hükmü
olacak artık olacak olan
kim geçebilir önüne

beni bırak
söylediklerimi de
hemen şimdi bir mum yak içinde
ikimizin yerine
ve bir dilek tut
mümkün olan en dar zamanlı bir dilek
ben uzaktan elham okurum
sen zangoçlarına çan çaldır
ayrılığın şerefine!

KİMSE ÖPMESİN SENİ

Artık kimse doğru düzgün öpmeyecek mi beni?
Bunu halletmemiz lazım yoksa takılır kalırım
Takılmalar meşhurdur bizde bak mesela babam
Anneme kırk yıldır takık daha önce de söylemiştim

Oysa;
Esmerliğimi bırakmıştım arkada ve sarılamamanın
hüznünü
Kimsenin dinlemediği müzisyenler fark etti ilkin
Bu arada salonda delirmiş bir dans histerisi
Bu arada garsonların yetişememe telaşı
Bir ara seni yanlış bir adam öptü tam alnından
O ara içimdeki bütün kuşları öldürdüm
Öptürdün kendini ve yok oldun ara ara baktığım
Bütün aralarda yoksun sen aslında bilip
Bilmez gibi yaptığın bütün gecelerin sonunda
Fena halde yoksun hep ah en çok da bu ara

Bu arada olmadığın bütün aralara sızan
Bir sürü şey oldu elbet azıcığını anlatayım
Terli hayvanlar gibi telaşla dans eden adamlar

Umutsuzluğun makyajıyla güler gibi yapan kadınlar
Ve yorulup yorulup oturdukları masalarda
Koalisyon muhabbetleri
Bu arada bir yerlerde doğalgaz faturasını ödeyemeyip
Kendini asan babanın kaybolmuş çorap teki
Bu arada mendil satan çocuklar
Bu arada hırsla dövüşür gibi sevişen
Annelerinin okuyor zannettiği genç kızlar

Bu arada
Baş ağrısı
Mide dönmesi
Ve
Tonik
Ve
Kalabalık
Ve yeter artık
Kimse öpmesin seni
Yazık...

ANLADIM KADER BU SEHER

olgun bir şiir gibi kararlı
ve çok özür dileyerek telaşla
sahipsiz, kimsesiz bir çelişkiyle konuşuyorum tamam da
tanırsın beni razı olduğumdan değil
şey dediğimden
kader.

düşünsene diyeceğim kulakların ağrıyacak
en azından hayal et niye böyle olduk Seher
bak bu sefer çok üzgünüm öncekilere benzemiyor
tezgahı dağıtılmış üzgün bir işportacı
elbette hem devlete hem zabıtaya küfreder
kader deyip durma Seher
biliyorum ben de
kader.

ağla, bağır, saçmala izah etme ikna et
bana yalan söyle seher bronşlarım ağrıyor
bak bu sefer ciddiyim ölü atlar görüyorum
bence beni sakinleştir iyi değilim Seher
bırak ev oturmasını park gezmelerini bırak

-bak burası çok mühim parkları bana bırak!-
salarım yoksa kuşları bir başımıza kalırız
alyuvarlarım ağrıyor n›olur insaf et Seher.

beni herkes yanlış anlıyor sen bari yapma Seher
kederli bir mülteciyim demiştim sana hatırla
yoksa ithamla merhamet aynı mı senin katında
merhamet et merhamet et merhamet et merhamet
senden önce çok dolandım bütün avlular şahit
sonra sana sığındım büktüm boynumu kapında
konuşturma beni Seher daha fazla konuşturma
sus ve anla dur ve anla al beni sar ve kucakla.

GÜVERCİN TELAŞI

yaşadıklarımdan hayal ettiklerimi çıkarttığımda
geriye kocaman bir hayal kırıklığı kaldı
gerçi matematik oldum olası zayıf bende
ama konu bu değil şimdi...

hayattan tamamen ümidimi kestiğim anlarda bile
şaşırmaktan alıkoyamadım kendimi
yavrusuna yiyecek götürmek için çırpınan serçeye
ya da her bozulduğunda yuvası
dehşetli bir tutkuyla aynı yere
çer çöp taşıyan güvercine
ne var dedim kendi kendime, ne var
ne var da tutunmaya çalışıyorsunuz bu kadar
bu rezil hayata?
çıkamadım tabii işin içinden
ve serçelerle güvercinlere havale ettim
bütün ontolojik kaygılarımı haliyle

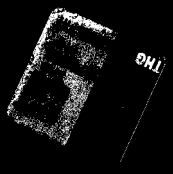
rakı ya da Kafka ya da Xanax ya da Perec
hepsinde aradığım şey aynı aslında
usanmadan her defasında bozulan yuvasına

çer çöp taşıyan güvercinin
hevesidir yakalamaya çalıştığım her neyse
benden geçen şeylerin farkındayım elbette
içimden geçenlerle ters orantılı hemen hepsi
gölgesine sığındığım rakı şişesinin görkemi
azalsa da o son lanet duble içildiğinde
gecenin son saatlerinde
içinde serçeler ve güvercinler gezinen
laflar etme arzusu doluyor bir yerlerimde
ağzımı açacak oluyorum
ama dinleyen kimse yok
neyse diyorum sonra, neyse
neyse...

"araziler dolusu susuzluktun kuşlarla paylaştığım
atlar kusuyordu boğrüme ben mavi deyip duruyordum
iyiydik perişanlığa rağmen olabildiğince mağrurduk
niye kışkırttın tabiatı ırmakları baştan çıkarttın
gel anlat şimdi kolelikten kurtulmanın asaletini!

omurlarım ağrıyor bak düşün omur ağrısı ne demek
omurların ağrıması bu yükü taşıyamıyorum demek
kedilerine trip yap artık derdini ev arkadaşlarına anlat
uğurlarken beni sakın dönme diyordun ya geri
unuttuğun bir şey vardı geçmişti dönmeler mevsimi!"

Ali Lidar zamanı geriye sarıp geçmişe bir selam çakıyor.
Unuttuklarımızı hatırlatıyor, özlediklerimizi, yaşlı evimizin avlusunu, eski sevgilinin kokusunu...
Gökyüzündeki melek yere inerken annemiz çay demliyor.
Çocukluğumuz, kaybettiklerimiz, dertlerimiz yanı başımızda.
Hayatımız pamuk ipliğine bağlı olsa da yolun başındayız,
Yolun Başı'nda...

ithaki
www.ithaki.com.tr
facebook.com/ithakiyayin
twitter.com/ithakiyayinlari

10 TL
İnternet Satış:
www.ilknokta.com

9 786053 755920